104. Основно училище „ Захари Стоянов”, София

НОВИНАР 10

„ Святата истина ми бе знамето”
Захари Стоянов

Брой 39, 2018/ 2019 г

В този брой ще прочетете:

- Изключителен успех на Националното състезание „ Ключът на музиката”
- Знания за миналото и поглад в бъдещето – успехите на Митко и Георги на олимпиадата по история
- Да си най-добър по физика – разказва Михаела Косева
- Хлябът – извор на вдъхновение. Победителката Яна
- Доброто дело
- Спелинг бии
- Нашето интервю
- Любопитни факти
- Избери си спорт
- Забавна страница

НАШИТЕ УСПЕХИ

През тази учебна година учениците от 104. ОУ се изявяваха както в рамките на учебния процес, така и в извънкласни дейности на училищно, общинско и национално ниво. В интегрирани и открити уроци, на олимпиади, конкурси и състезания те показаха своите знания, възможности и таланти. Имаме много поводи за гордост и в различни области на науката, изкуството и спорта. Екипът на училището се радва на всички своите възпитаници, които ежедневно се трудят упорито, усъвършенстват се и работят за издигане на собствения и на училището престиж.

В настоящия брой на вестника ще разкажем за малка част от нашите успехи.

НАШИТЕ УСПЕХИ НАШИТЕ УСПЕХИ НАШИТЕ УСПЕХИ

КАТО ПО НОТИ

Национално състезание "Ключът на музиката"се провежда за пети пореден път. То е ученическо

състезание по музика за ученици от IV, V, VI и VII клас. Организира се от Министерство на образованието и науката. Състезанието дава възможност на учениците да демонстрират знания и умения, придобити в началния етап на основната образователна степен, както и в първите два класа на средната образователна степен. „Ключът на музиката“ създава условия за изява на всички, които участват, в конкурентна среда. Решаването на задачи предполага свободно боравене с основни знания за музиката в рамките на учебните програми по музика.. Освен знания се оценяват и проявените творчески способности. Провежда се в три кръга.

Нашето училище традиционно участва в състезанието. Учениците, подготвяни от г-жа Каранлъкова в екип с учителите от начален курс, винаги се представят достойно и не просто заемат призови места, а са сред първите в страната.

Тази година на общинския кръг се явиха 40 ученици от всички класове. До втория, областен кръг, достигнаха 19 от тях. За третия – национален кръг, провел се на 23-25 март се класираха 6 ученици. Те положиха много труд и знанията им бяха високо оценени от Националната комисия. Деян Калапишев от 4. в клас се класира на второ място в генералното класиране и е единствен лауреат за гр.София. Деян получи наградата си лично от г-жа Ваня Кастрева.

Материала подготви Елена Стоянова, 7.д

ЗНАНИЯ ЗА МИНАЛОТО И ПОГЛЕД В БЪДЕЩЕТО

Колко е важна историята днес? Учат ли се съвременниците от поуките и?. Отговори на тези въпроси търсим с Георги Теодосиев и Димитър Георгиев от 7.б – интелигентни и възпитани момчета. Те се подготвят старателно за всеки учебен час, имат интереси в различни области на знанието и ги обединява общата им страст към историята. Тази година те достигнаха до националния кръг на олимпиадата от история, който се проведе на в Копривщица. Там те представиха достойно себе си, своята учителка и училището ни. Репортер на вестника се срещна с тях след олимпиадата. Ето какво разказаха те.

Георги:

Тази година за първи път реших да участвам в олимпиадата по история. Харесвам истоирята и исках да да видя колко зная. Аз всъщност винаги съм бил най-добър по математика и затова е изненада за мен достигането до трети кръг. По математика също бях близо до такъв успех.

Олимпиадата ми даде възможност да покажа знанията си пред по-широка аудитория, пред специалисти–историци. Тя се проведе в Копривщица на 19- 20 април, когато в града преди 143 години е гръмнала първата пушка и е обявено Априлското въстание. Писменият изпит не беше труден, но имаше въпроси върху материал, който към онзи момент не бяхме взели. Бях добре подготвен и за развиването на писмен отговор на въпрос, защото имах предчувствие, че в Копривщица ще става дума за Априлското въстание. Така и стана. Получих 5.25 и не продължих нататък, но това не ме огорчава. Напротив, радва ме. Историята не ми е приоритет, но след олимпиадата я заобичах в пъти повече. Едно е сигурно – разбрах, че знам много. Чета допълнително, проверявам исторически факти в сайтове в интернет и разширявам познанията си, търся

допълнителна информация. Така обогатявам знанията си и общата си култура.

Много съм благодарен на г-жа Борисова. Тя е учителят, който разпали любовта ми към историята с интересните си методи на преподаване. Винаги е била искрено загрижена за нас.Виаги ни напомня, че важни са изпитите по БЕЛ и математика. Историята не бива да ни тревожи. Това сваля напрежението и ни помага да покажем най-доброто от своите знания. Постоянно повтаря, че се гордее с нас и винаги намира нещо, за което да ни похвали.Благодарен съм и от сърце.

Митко:

Историята за мен е нещо специално. Тя не е просто наука.Тя е спътник в живота на отделния човек и цивилизацията. Връзка с миналото, мост към бъдещето, наследството на един народ. Тя е много по-важен предмет, отколкото подозираме. Учи ни да си правим лични изводи за развитието на човешката раса, за периодите на възход и упадък. Поамга ни да погледнем отвъд днешния ден и да разберем кои сме всъщност.Благодарение на нея разбираме, че най-важните неща в развитието на човечеството са свободата и мирът.

Историята ме привлича с това, че в нея намирам нещо много важно – концепция. Войните – икономически, политически, религиозни; въстанията, икономическото развитие в глобален мащаб – всичко се подчинява на една концепция. Това пряко се отнася до нас, хората. Затова и историята е толкова важна. Научиш ли механизма, който движи историята, си обясняваш всичко, което се е случвало и което се случва сега. Това ме кара да уча историята в училище с много голям интерес.Чета допълнителна литература, разговарям с близките си вкъщи, с учителите в училище. Това също ми помага да обогатявам знанията си, да разбирам причинно-следствените връзки и , разбиар се, да обичам все повече историята.

Класирането ми на олимпиадата беше логично и резултат от труда и интереса ми. Не знам дали бъдещето ми ще бъде свързано с историята, но тя винаги ще заема специално място сред интересите ми.

Мария Борисова, учител по история и цивилизации:
Участието ни в Националната олимпиада по история и цивилизации беше интересно и вълнуващо. И двамата участници се справиха много добре. Имахме възможност да се насладим на красотата и културните забележителности на Копривщица. Там срещнахме бившия наш ученик Стилиян Югов, също участник в олимпиадата. Изникнаха стари спомени.

Материала подготви Никол Николова, 7.б

ДА СИ НАЙ-ДОБЪР ПО ФИЗИКА И МАТЕМАТИКА

Михаела е момиче като всички останали. Обича движението и често може да бъде видяна да скача на въже на двора и в коридорите на училището. Но нейната голяма любов е физиката. Тя се класира на третия кръг на олимпиадата по физика и там се представи отлично.

Мише, откъде дойде интересът ти към физиката?

Още в най-ранната ми детска възраст физиката събуждаше интерес в мен. Аз открих тази наука благодарение на гениалния ми баща. Той ми е разказвал стотици интересни неща в областта на астрофизиката. Учи ме и на много формули от механиката.В седми клас, когато започнах да уча физика, тя стана любимият ми предмет. Тя е точна наука, описваща всяко нещо, което се случва в природата. Заедно с математиката са основополагащи науки.

Как стигна до третия кръг на олимпиадата?

С Тони от моя клас, най-умното момиче в училището, без проблем стигнахме до втория кръг. Там се сблъскахме с една задача, която според мен е нерешима. Описахме някои действия, направихме и доказателства в опит да я решим и така аз стигнах до финала. На Тони не и стигна една точка, за да се класира с мен за третия кръг. От София до третия кръг стигнахме девет деца, пет от които бяха от СМГ. Много ме мотивира желанието да докажа, че и нашето училище, добро, даващо качествено

образование, но обикновено квартално училище, може да се съревновава в великите математически гимназии. С моето представяне доказах, че 104. училище изобщо не е за подценяване. Класирахме се в топ 3 на училищата в София. Доказахме, че учителите ни дори могат да надминат учителите от математическата гимназия. Госпожа Кръстева е сред тримата най-изявени учители по физика в София. На олимпиадата по математика също се представихме отлично и съвсем малко не ни достигна, за да класираме 104. ОУ на национално ниво.

На кого благодариш?

На тате, че ми даде начален тласък, на г-жа Кръстева, че ме научи на толкова много неща по математика и физика, на училището, че ми дава възможност за изява, вдъхна ми сили и надежди за успех. Корените на успеха ми са тук, в 104. училище – толкова скъпо и обичано от мен.

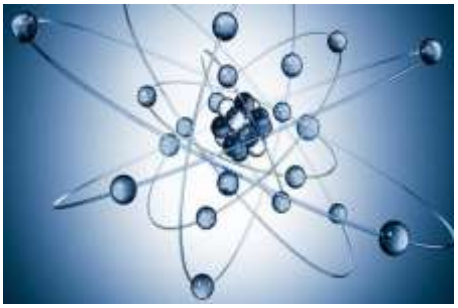

А какви са мечтите ти?

Искам да вляза в СМГ, за да се явявам на международни състезания по физика и математика и да ги печеля.

Благодаря! Успех!

Интервюто взе Александра Ангелова, 7.д

ХЛЯБЪТ – ИЗВОР НА ВДЪХНОВЕНИЕ И ПОВОД ЗА ГОРДОСТ

Традиционно ученици от нашето училище участват в Националния празник „За хляба наш". Талантливи деца от не едно поколение превръщат хляба в източник на вдъхновение и влизат в челната тройка на конкурса за разкази и есета. Обикновено се състезават с гимназисти от цяла България и ги побеждават. Така беше и тази година. В конкурсната програма с разкази участваха четирима ученици от нашето училище, а Яна Бояджиева от 5. а успя да грабне първото място.

Ето какво ни разказа Яна за своето участие в конкурса:

Аз много обичам да участвам в такива състезания, защото обичам

да пиша истории. Много исках този път да участвам с нещо по-различно. Може би, като чуят "Пътят на хляба", повечето хора си представят разказ как се отглежда житото, как се прави на брашно и т.н. Но аз си представям други неща. Моята идея беше да напиша история, в която всичко се случва в Космоса. Там, на една далечна планета, роботите спират да правят храна за хората. Тогава главната героиня тръгва на дълго пътешествие да намери човек, който да я научи как да изготви сама храната си.

Бях притеснена дали ще го приемат, тъй като смятах, че не е по темата.

Но един понеделник, госпожа Дикова, учителката ни по български език и литература, ме посрещна с новината за първото място. Първоначално бях стъписана и не можех да помръдна. Чак когато се осъзнах, се зарадвах. Бих казала, че ми стана много приятно да ме посрещат с такава новина.

А получаването на наградата беше не по-малко интересно и забавно. В Благоевград, където трябваше да я получа, се бяха събрали много хора. Много се вълнувах.

Когато се върнах в София, всички мои приятели ми се радваха. Много съм благодарна за подкрепата на приятелите ми, на семейството ми, на госпожа Дикова и на моя класен ръководител Елка Радева.

Споделено пред Дара Даскалава, 5.а клас

ДОБРОТО В НАС ДОБРОТО В НАС ДОБРОТО В НАС

КРАСИ ГАРГОВА – ЕДНО ДЕТЕ С ГОЛЯМО СЪРЦЕ

Ученичката от 4.б клас Краси Гаргова (позната ни и като републиканска шампионка по джудо) реши да отгледа и дари своята коса на Асоциация „Промени живота си сега" за изработване на перуки за онкоболни жени.

Постъпката ѝ е много благородна и ние ѝ пожелаваме да е все така готова да помага на хората в нужда. Гордеем се с нея и дано примерът ѝ има и други последователи.

Ева Ананиева

НАШЕТО ИНТЕРВЮ НАШЕТО ИНТЕРВЮ НАШЕТО ИНТЕРВЮ

В този брой на училищиня вестник ще надникнем в личния свят на г-жа Красимира Илиева, начален учител. Учител – новатор, с богата проподавателска практика, многостранна личност, обичана и уважавана от своите ученици и колеги.

Коя е Красимира Илиева? Как можете да определите себе си?

Кр. Илиева е един съвсем обикновен човек, майка на двама сина, учител и, надявам се, пример и вдъхновител за своите синове и ученици! Кр. Илиева е търсеща, амбициозна, трудолюбива и…изключително емоционална личност.

Разкажете ни за детството си! Детска мечта ли Ви беше да станете учителка?Бихте ли променили професията, ако можехте?

Бях щастливо дете. Обичах много да играя на учителки. Коловете на оградата в двора ни бяха моите ученици, а малкото столче – акордеона ми. Пеех и разказвах всеки ден урока за великия цар Симеон и неговия Златен век.

Имаше един период в живота ми, в който исках да следвам медицина и посещавах „кръжоци" по химия и биология. В 11. клас мой съученик си пукна главата и аз припаднах от страх. Тогава разбрах, че медицината не е за мен. Върнах се към старата си мечта, макар че родителите ми много настояваха да следвам икономика.

Завърших НУП, щастлива и нахъсана за работа. И така станах учител на малчугани – любопитни, любвеобилни, търсещи!

Доволна ли сте от работата си с деца? Какво Ви носи общуването с малките?

Обичам много работата си! Обожавам да държа малката детска ръчичка и заедно да изписваме буква след буква, ред след ред. Всеки ден заедно да вървим напред и покоряваме остров след остров от страната на Знанието. Общуването с децата ми носи много радост , удовлетворение и незабравими моменти, но и много безсънни нощи. Въпреки това си мисля, че друго не бих могла да работя с такова желание и любов.

Всяка сутрин , идвайки в училище, си мисля, че и днешният ден, прекаран с моите малчугани, ще е необикновен. И той става такъв от момента, в който като ме съзрат, тичат да ги гушна или погаля! Прекрасни мигове!

Как се променят децата през годините?

Всяко време си има своите герои. Така е и с децата – всяко поколение е различно. Сегашните деца са дигитално образовани и улеснени по отношение на търсене на информация. Много са чувствителни. Боли ме, обаче, че все не им достига време да общуват с книгите, а предпочитат да стоят с часове пред телефоните или компютрите.

В какво вярвате?

Вярвам, че всяко дете може повече.Учителят не трябва да дава знания само по отделните предмети. Той трябва да дава на своите ученици ВЯРА - да им вярва и им помага да намерят различните възможности, които стоят пред тях.

Има ли хора, на които се възхищавате – преди и сега?

Като ученичка моят идол беше учителката ми по литература-кротка, търпелива, вдъхновяваща! А сега пример са ми колеги и приятели, които не знаят умора, обичат предизвикателствата и намират начини да мотивират учениците за работа.

Какво Ви забавлява?

Всеки ден, прекаран в училище, за мен е забава- утринните срещи, усмихнатите емотикони, ученето чрез игра. Обичам да се забавлявам, впускайки се в различни предизвикателства.

Какво Ви натъжава?

Натъжават ме детските сълзи и агресията в училище, принизяването на учителската професия до ниво „гледач" на деца…

Пожелайте нещо на учениците!

На всички ученици пожелавам да бъдат упорити , да вярват в себе си и смело да преследват мечтите си. Нека образованието ги прави свободни, знанието – силни, мъдростта – достойни!

Интервюто подготвиха …

СЪСТЕЗАНИЕТО SPELLING BEE

Традиционно в началото на март се провежда международното състезание Spelling Bee. След внимателен предварителен подбор в него взеха участие повече от 40 ученици от нашето училище. Всички те показаха завидни знания по английски език. Победителите са Александър Илиев Илиев от 5.в клас, класирал се на първо място, и Омая Ивова Николова от 6.б, останала втора.

ЛЮБОПИТНО ЛЮБОПИТНО ЛЮБОПИТНО ЛЮБОПИТНО

В редовната ни рубрика този път ще ви представим няколко любопитни факти от света на физиката и астрономията.

- Черните дупки не са черни. Да, те са тъмни, но излъчват светлина от целия светлинен спектър, включително и видимия.
- Колкото по-бързо се движите, толкова по-тежки ставате. Спокойно. Дори и най-бързите бегачи не стават много тежки, а и е за кратко.
- Масата на цялото човечество може да се събере в едно захарно кубче! Това е така,защото атомите се състоят от 99.99% празно пространство.
- Действията в настоящето могат да променят миналото. Невероятно, нали? Обяснява ни го квантовата физика.
- Почти цялата Вселена липсва. Видимата материя е 4% от масата на вселената. 22% е „ тъмната материя", която е невидима, но влияе върху видимата и така учените установяват наличието и. Цели 74 % е тъмната енергия, за която никой нищо не знае.

Материалите подбра Александра Маркова, 7.д

ИЗБЕРИ СИ СПОРТ ИЗБЕРИ СИ СПОРТ ИЗБЕРИ СИ СПОРТ

СПОРТНО ОРИЕНТИРАНЕ

Препоръчваме ви един интересен спорт. В недалечното минало спортното ориентиране беше един много популярен спорт у нас. Подходящ е за хора от всички възрасти.

Спортът представлява ориентиране в непозната местност с помощта на компас и карта. Състезателите трябва да преминат през определени пунктове (контроли) по определен ред, като те са отбелязани на картата и носят точки. Трябва да се стигне от една до друга контрола по възможно най-краткия път. Състезанието проверява

уменията за навигация, концентрация и бягане на състезателите. Нужно е високо равнище на физическа сила и добра скорост на бягане, за да победиш в международно или елитно състезание. За да е справедливо за всички състезатели, картата (с отбелязаните на нея контролни точки) обикновено не се дава на старта, а малко след него и състезателите тръгват през не по-малко от 1 минута. Целта на всеки е да избере най-бързия маршрут между контролите. Изборът на най-добър вариант е много важен – най-бързият не е винаги и най-краткият.

Правилата забраняват използването на електронна навигация.

Спортното ориентиране има няколко разновидности – класическо, нощно, коло и ски ориентиарне.

Спортът не е лесен, но е свързан с общуване с природата. Той дава възможност на практикуващите го да изпитват себе си, своята издръжливост, находчивост, физическа сила и сила на духа.

По материали от интернет

ЗАБАВНА СТРАНИЧКА

ЗАБАВНА СТРАНИЧКА

- Тате, защо самолетът има перка отзад, която се върти?
- За да охлажда пилотите, момчето ми.
- Не е вярно! Шегуваш се!
- Вярно е! Ако перката спре да се върти, пилотите веднага ще се изпотят.

Броя подготвиха:
Ръководител–Лилия Дикова
Екип: Алекс, Али, Никол, Дара, Яна, Мария , Ана, Ванеса и Ива